

ע"פ 46509/03/18 - אחמד סנדוקה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט
לפני כב' השופטים - י' נועם, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל
עפ"ג 46509-03-18 מדינת ישראל נ' סנדוקה 25 אוקטובר 2018

המבקש (המשיב בערעור) נגד המשיבה (המערערת)	אחמד סנדוקה ע"י ב"כ עו"ד עיסא אבו אלהווא מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
---	---

החלטה

1. לפנינו בקשת המבקש (המשיב בערעור), אחמד סנדוקה, להורות על עיכוב מועד ביצוע מאסר בעבודות שירות, אשר היה עליו לרצות במסגרת פסק-הדין בערעור.
2. בפסק-הדין שניתן בערעור, ביום 11.7.18, נקבע כי רכיב השירות לתועלת הציבור שהוטל בבית-משפט קמא במסגרת גזר-הדין יבוטל, וכי חלף רכיב זה ירצה המבקש ארבעה חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, החל מיום 2.10.18.
3. ביום 14.10.18 נתקבלה בבית-המשפט בקשה בכתב שערך המבקש ביום 10.10.18 לעיכוב מועד תחילת המאסר בעבודות שירות לפרק זמן של חודשיים. בבקשה ציין המבקש כדלהלן: "בהתאם להחלטת בית-המשפט הייתי אמור להתחיל את עבודות השירות ביום 2.10.18. אולם, בהיסח הדעת לא שמתי לב למועד תחילת עבודות השירות וזאת כי באותו יום הייתי עם אשתי בבית חולים כי נולד לי בן והייתי לחוץ וחייב להשגיח עליה. כמו כן אני חייב להיות עם אשתי לתקופה של חודשיים עד שתוכל לתפקד לבד. לפיכך אבקש להתחשב בי ולפנים משורת הדין לדחות את מועד תחילת ביצוע עבודות השירות". לבקשה צירף המבקש אישור בדבר לידת בנו ביום 1.10.18.
4. המשיבה התנגדה לבקשה, בתגובה שהגישה ביום 22.10.18. ב"כ המשיבה, עו"ד ג'ני אבני, טענה כי בית-משפט זה נעדר סמכות לדון בבקשה, ובהקשר זה ציינה: "בהתאם לסעיף 51ט(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הסמכות בכגון דא נתונה לנציב שב"ס ולא לבית המשפט, אשר קם מכסאו". בנוסף טענה, כי "אין בנימוקי הבקשה כדי

לבוא לקראת המבקש", שכן ככל שלא היה באפשרותו להתייצב לריצוי העונש, היה עליו "ליצור קשר עם הממונה על עבודות השירות ביום 2.10.18 בבוקר, ולא להמתין כמעט שבועיים נוספים ולהגיש בקשה לבית-המשפט".

5. סבורים אנו, כי אין בסיס לטענת הפרקליטות שלפיה הסמכות לדון בבקשה נתונה לנציב שב"ס, על-פי סעיף 51(ט)(א)(1) לחוק העונשין, ולא לבית-המשפט. סעיף 51(א) לחוק - הנושא כותרת "הפסקה מנהלית של עבודת שירות" - מתייחס לסמכות נציב שב"ס להורות "כי עבודתו של עובד השירות לא תחל או תופסק וכי יישא את עונשו או את יתרת עונשו בבית סוהר", בהתקיים אחד מהתנאים שפורטו בסעיף (ובכללם אי התייצבות לתחילת ריצוי עבודות השירות, היעדרות מעבודה ללא אישור, הפרת תנאי עבודת השירות, אי ציות להוראות הממונה, ועוד). ענייננו שונה לחלוטין, שכן לא מדובר על הפסקה מינהלית של עבודות שירות בדרך של הטלת מאסר בפועל, אלא בבקשה לעיכוב תחילת ריצוי המאסר בעבודות שירות. בית-המשפט מוסמך לדון בבקשות מעין אלה, גם במקרים שבהם מוגשות הבקשות באיחור. לגוף העניין, לנוכח הטענה כי המבקש טעה בעניין מועד ההתייצבות "בהיסח דעת", כאשר ההתייצבות הייתה למחרת לידת בנו, שעה שסעד את רעייתו בבית-החולים, ניתן להיעתר לבקשה, ולו באופן חלקי, גם אם את הבקשה הגיש המבקש באיחור של מספר ימים.

6. אשר-על-כן, אנו נעתרים לבקשה באופן חלקי, כך שהמבקש יחל לבצע את עבודות השירות ביום 18.11.18; ובמועד זה יתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה.

מזכירות בית-המשפט תמציא ההחלטה למבקש, לפרקליטות, לב"כ המבקש עו"ד עיסא אבו אלהווא וכן לממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, ט"ז בחשוון תשע"ט, 25 באוקטובר 2018, בהיעדר הצדדים.

יורם נועם, סגן נשיא רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת אלי אברבנאל, שופט